

БИНКА ПЕЕВА ОТРЕЗВЯВАЩО

chitanka.info

Знам, че не всички дъщери имат такъв късмет. Ние със сестра ми имахме.

Това, което сега се питам, е — като сме спечелили — какво сме загубили. Цял живот, както вече споменах, търсим подобен на него. (Преди време един мъж ми каза, че ще ми е баща, за да ме накара да се разведа, и аз се разведох заради него. Той след това се разведе с мен.) Но няма да намерим. Няма да е шанс да намерим, без да знаем това. Опитите ни са били обречени изначално. Не, защото няма мъже като нашия баща, а защото проекцията е погрешна. Пренасянето на данни може да става по кабел, по ефир... не по душевни връзки.

Ако имахме лош баща, сигурно щяхме да сме по-приспособими към живота, който общо взето е суров. Ако имахме лош баща, може би нямаше да сме такива непоправими романтички и ревнивци, такива смотанячки в джунглата на съвременната цивилизация. Ако имахме лош баща — можеше да сме лоши и да ни е лесно. На по-лошите им е по-лесно, ако не сте забелязали.

Ние със сестра ми (и подобните на нас) по нещо напомняме онези мъже, които цял живот не могат да се освободят от опеката на майките си. Пази Боже да попаднеш на такъв! Ще ти се разкаже играта. Ще има интриги зад гърба ти, намеци, подмятания, сравнения... ще установиш някой ден, че изобщо не си номер едно за него, защото това място принадлежи на първата жена в живота му — мама.

Връзката между бащите и дъщерите не изглежда толкова съдбовна. Мъжът е по-малко склонен да интригантства зад гърба на зетя. Той по-просто приема избора на дъщеря си като даденост, по-леко свиква с мисълта, че за нея вече носи отговорност друг мъж. Не, че я обича по-малко. Но е готов да се отнася към нейния мъж като към син. (Татко понякога се шегуваше с мен пред първия ми съпруг: ако ти се разведеш с него, аз ще го взема! Разведох се почти десет години след смъртта на баща ми.)

Не бих заменила детството си с моя баща за никое друго.

Дъщеря ми едва ли би казала същото за себе си. Да кажем, че последните 10 години го е нямало в живота ѝ — по негово желание. Тя

го обичаше. Но пък детето ми се справя самостоятелно с неща, които за мен са немислими. Проявява характер и преследва целите си с постоянство и трудолюбие, и винаги с упование в Бог.

Големият ми син веднъж ме засече: Не се оплаквай, ти си ги избираш такива! Че и бащи ни стават...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.